

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Novaratio aperta, per Relationes, & Consultationes. Quibus Principum Romanorum cognitio constabat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

hæream, cum nemo unquam cogitarit eam provinciam alijs Patriarchæ præceptis paruisse; imò verò qui sententiæ nostræ refragantur, non alio nitantur argumento, quam rerum ecclesiasticarum ultima judicia unicuique synodo commissâ fuisse. Sed articulus secundus magna contentione vexatur hodie à Novatoribus hujus seculi, & à viris quibusdam antiquitatis ecclesiasticæ peritissimis, qui Nicæno Concilio adeo sanctam synodorum provincialium auctoritatem putant, ut neque ipsis etiam Episcopis gradu suo dejectis appellandi facultas superesset. Vnde conficiunt nullam occasionem relictam, in qua se supra illa in judiciis reddendis Romani Pontificis potestas explicaret. Sanè dubitandum non est quin magnis difficultatibus impedita sit hujus speciei probatio, si jure appellationum nitamur; quarum usus, ante Concilium Sardicense, est omnino controversus.

I I. Sed alia via nobis aperienda est, quæ certum jus certis argumentis constituat. Duo ergo tempora expendenda sunt; unum, quod antè Concilio Sardicensi; alterum, quod est posterius. Si primorum temporum ratio habeatur, suprema quidem auctoritas cognitionum, etiam per Gallias, Pontifici asseretur; sed eo more qui in Consistorio Principis servabatur, non illo ordine qui apud tribunalia magistratuum invaluerat. Negotia ista non Appellationibus, sed Relationibus, vel Consultationibus ad sedem apostolicam missis expediebantur. Relatio & Consultatio promiscuè accipiuntur in Digestis, Codice Theodosiano, & Iustiniani; quas ad Principem mittebant Præsides provinciarum, & ipsi Præfecti prætorio, quando dubiæ litis occasio id exigebat. Quem relationum morem à Plinio secundo, cum ad ordinandam Bithyniam & Pontum à Trajano Principe missus esset, frequenter usurpatum fuisse legimus.

I I I. In Ecclesia duorum generum causis, Relationum vel Consultationum usus erat accommodatus; aut in iis quæ fidei controversæ, aut in iis quæ dubiæ disciplinæ capita respiciebant. Sanè in universum hoc dicere liceat, Relationum recipiendarum jus in Ecclesia, summarum sedium antistitibus competitivissè; ne quis, cum de Romana Ecclesia agitur, existimet me novam quandam auctoritatem in eo genere commentum fuisse. Id docebit egregiè Hieronymus; ex quo discas Episcopos aut Metropolitanis suis, aut Patriarchis, si de fide ageretur, referre debuissè. Etenim cum

Ioanne Hierosolymorum Episcopo, qui quidem de Origenis erroribus, quos pluri- mi velut redivos amplectebantur in Palæ- stina, ad Theophilum Alexandria Archie- piscopum scripserat, Hieronymus graviter expostulavit, eo solum nomine, quòd ad Casaræ Metropolitanum, vel Antiochiæ, quæ secundum Nicænos canones Metro- polis erat Orientis, ac proinde Palæstinæ, re- ferre debuisset. Itaque ex eo colligitur evi- dentissimè, jura Relationum deberi Pa- triarchis. Ceterum quia præ alijs Romana sedes principatu quodam vigeat, hinc factum ut Orientis & Occidentis synodicæ Consultationes ad Romanum Pontificem mitterentur, teste locupletissimo Hierony- mo, qui se apud Damasum iis respondendis operam navasse profitetur in epistola ad Ageruchiam. Hinc est quòd Cyrillus Alex- andrinus, cum Nestorium crebrioribus literis ad saniores mentem hortatus esset, perfidia hæretici illius in dies erumpente, rem omnem ad Celestinum *ex more Ecclesia- rum* retulerit; ut ipse tanto morbo, qui in Ecclesia grassabatur, conjunctis viribus pro dignitate loci sui mederetur. Hoc testatur ipse Cyrillus Celestino: *Longa Ecclesia- rum consuetudo suadet ut ejusmodi res sancti- tati suæ communicentur.* Relatione facta, Celestinus synodo Romæ coacta non solum de fidei capitibus decernit, sed etiam ipsum Nestorium hæreseos auctorem à commu- nione sua & ab Ecclesia Constantinopolita- na dejicit, nisi intra decem dies nefariam doctrinam conceptis verbis anathematiser; & Cyrillo dat in mandatis ut Romanæ sedis auctoritate adscita, & Celestini *vice & loco eum potestate usus*, sententiam istam exe- quatur, & illi Ecclesiæ prospiciat. Hoc Celestini judicium probatum est à Concilio Ephesino; quod damnationis sententiam in Nestorium trinis literis evocatum ad synodum, & iudicio se sistere recusantem, protulit quidem, sed ad eam sententiam ferendam coactos se fatentur Patres in suæ sententiæ periculo, & à sacris Canonibus, (scilicet ob contumaciam Nestorij, quæ Canonibus plectitur) & ab epistola sanctis- simi Episcopi Celestini, qui Nestorium sacerdotio privarat ad Relationem Cyrilli. Quare Iustinianus legitimè & ex ordine lo- quitur, cum omnia quæ ad statum & unita- tatem Ecclesiarum pertinent, referri à se ad Beatitudinem Papæ Veteris Romæ scrip- sit, quòd sit Caput omnium Domini Sa- cerdotum.

I V. Sed misso Oriente, Occidenti hæ- rendum est, ne longius à destinatione mea aberrem. In Occidentis provinciis Relatio-

De Relat. & Con- sult. Dig. C. Th. Iustin. & Novellis.

Plinius l. x. ep.

Hieronym. ep. ad
Tu qui repulsi
quatu ecclesi-
stia, & Nicæno
Concilio canonis
verru, respon-
dit, ad Alexan-
drinam Episcopo
Palæstinæ qua-
pertinet. In fol-
lor, hanc de-
nitur, ut Palæ-
na metropolitanæ
Casaræ sit, Oriens
Oriens Asia-
clia. An episto-
ad Casaræ
Episcopus
delictum
procul expro-
dum iudicium
erat, Antiochia
verru dirigen-
littera. Maxime
occupatu aucto-
restituta. Sciri
(Alexandria) i-
piscopo) qua
delictum Antio-
chiano suo ius-
rem videtur. Ni-
ron. ep. xi. Cum
in charis nica-
stia iudicium
Damasus fuit
na nels Episc-
pune, & Oriens
arqui Orientis
Synodica cons-
tantinobis res-
derem.
Epist. Cyrilli ad
Celest. Part. i.
Concil. Ephes.
cap. 14. & m
auctore m. r. d.
etab. In m. r. d.
etab. et abaxv. d.
77 77 77 77

Celest. ep. ad Cy- rillum.

Sententia Con- cilio Ephesino ad Nestorium.

L. 7. C. de Syn- trinit. In omni- bus servato statu unitate famili- narentia. Ecclesi- astice, consilio. sanctissimus papa veteris Romæ, et quem sanctis his- ce perscrutatus. Nec enim potest- nant ut quicquid- verum est ad- velle hanc
pa. hanc hanc